

ЯВЛЕНІЕ X.

РАЙНА, НЕДА, СУРСОВУЛЬ, ТУЛЛА.

(Сурсовуль ги посрѣща).

[Райна като вижда Сурсовула, оплашва си и отсѣжва назадъ].

Р а й н а.

Къдѣ е царь-тъ?

Сурсовуль.

Царь-тъ заповѣда... Съдни царкыньо. Той заповѣда да ти кажѣхъ... да зарадвашь душихъ-тъхъ му и да изпълнишь волѣхъ-тъхъ му...

Р а й н а.

Каква воля, каква?

Сурсовуль. (провлечено).

Святхъ-тъхъ волѣхъ царевхъ и бащинхъ...

Р а й н а.

Та каква воля? що не казвашь?

Сурсовуль.

Най подирнѣхъ-тъхъ му волѣхъ.

Р а й н а. (извива)

Оле! Боже!! (ударва ся съ рѣиѣ си).

(Неда ся впуска на неѣ и подира главѣ и коя-то клюмва).

Сурсовуль. приструва ся на жезелъ).

Зла честь! царь-тъ като ся вращаше отъ ловъ, разболява ся и остава въ малкый Прѣславъ. Той прати за мене, и азъ едвамъ го заварихъ. И вече бераше душихъ... Въ това исто врѣмя нападва врѣхъ насъ опалиникъ Иванъ. Богъ мя опази за да